Republica Moldova,
mun. Chișinău, str. Teilor nr. 4

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Centru– Victoria Bogomolova
Dosarul nr. 2r-1725/25; PIGD nr. 2-25112870-02-2r-29082025

D E C I Z I E

27 octombrie 2025 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru

Instanța de judecată în componența:
Președintele completului, judecător – Ana Panov
Judecătorii – Svetlana Vîșcu și Elena Bolocan

Examinând, fără participarea părților, recursul declarat de către Țurcan Serghei împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 12 august 2025, prin care s-a refuzat în primirea cererii de chemare în judecată depusă de Țurcan Serghei către SRL„ZAHRA GROUP” și Biriuc Marina cu privire la eliberarea din funcție a administratorului societății și alte pretenții conexe,–

C o n s t a t ă:

I. Circumstanțele cauzei, stabilite de instanța de fond:

În data de 4 august 2025, Țurcan Serghei asociat al SRL „ZAHRA GROUP”, a sesizat Judecătoria Chișinău, sediul Centru cu cerere de chemare în judecată către SRL „ZAHRA GROUP” și Biriuc Marina cu privire la eliberarea din funcție a administratorului societății.

I.I. Încheierea primei instanțe: În temeiul încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 12 august 2025, se refuză în primirea cererii de chemare în judecată depusă de Țurcan Serghei către SRL „ZAHRA GROUP” și Biriuc Marina cu privire la eliberarea din funcție a administratorului societății.

Se remite reclamantului prezenta încheiere și cererea, cu actele anexate la ea și se explică reclamantului că, refuzul judecătorului de a primi cererea de chemare în judecată exclude posibilitatea adresării repetate în judecată a aceluiași reclamant, cu aceiași acțiune împotriva aceluiași pârât, cu același obiect şi aceleași temeiuri.

I.II. Recursul declarat: În data de 20 august 2025 Țurcan Serghei a depus recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 12 august 2025, prin care s-a refuzat în primirea cererii de chemare în judecată depusă de Țurcan Serghei către SRL„ZAHRA GROUP” și Biriuc Marina cu privire la eliberarea din funcție a administratorului societății.

Nu este de acord cu încheierea primei instanțe și indică că în conformitate cu prevederile art. 5 alin. (2) și art. 6 CPC, nici unei persoane nu i se poate refuza apărarea judiciară din motiv de inexistență a legislației, de imperfecțiune, coliziune sau obscuritate.

Susține că în temeiul art. 169 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă al RM, judecătorul va refuza în primirea cererii dacă cererea nu urmează a fi judecată în instanță judecătorească în procedură civilă, în sens că cererea nu poate fi judecată în procedură civilă, aceasta fiind de competența unui alt organ jurisdicțional, Curții Constituționale, organului de urmărire penală, etc.

La stabilirea circumstanțelor ce indică la refuzul primirii cererii în temeiul menționat urmează să se țină cont de faptul că art. 13 din Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor

omului şi a libertăților fundamentale indică faptul că orice persoană ale cărei drepturi şi libertăți recunoscute de Convenție au fost încălcate are dreptul să se adreseze efectiv unei instituții naționale.

Astfel, înainte de a refuza în primirea cererii de chemare în judecată în temeiul enunțat, judecătorul mai întâi de toate va analiza cererea în aspectul celor reținute.

Or, prevederile art. 169 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă al RM, operează numai când litigiul nu este de competența instanțelor civile (ex.: Curtea Constituțională, organele de urmărire penală) însă cauza de față privește raporturi corporative (drepturile asociatului, funcționarea organelor societății, încetarea raportului de administrare) - un domeniu eminamente civil.

Astfel, chiar dacă competența de a elibera administratorul unei societăți cu răspundere limitată aparține, în mod obișnuit, adunării generale potrivit Legii nr. 135/2007, aceasta nu exclude rolul instanței, or judecătorul are obligația să primească acțiunea şi, pe fond, să stabilească remediul potrivit a încălcărilor dreptului reclamantului la participarea în activitatea unei societăți, al cărei asociat este el (prin admiterea acțiunii sau respingerea acesteia). Totodată a califica imposibilitatea aplicării unui anumit remediu fără îndoială ține de fondul cauzei şi nu poate servi drept temei de refuz în primire a cererii de chemare în judecată.

Potrivit art. 5 alin. (2) CPC, nu se poate refuza apărarea judiciară invocând lacune, coliziuni ori obscurități legislative, iar prin refuzul în primire, instanța a negat orice remediu intern, contrar art. 13 CEDO (dreptul la recurs efectiv) şi jurisprudenței CEDO (de ex., Golder - accesul la o instanță, Zubac - interzicerea formalismului excesiv). În loc să identifice remediul judiciar adecvat, s-a ridicat o barieră procesuală absolută.

Indică că în speță, raționamentul instanței de fond nu demonstrează inexistența jurisdicției civile, ci doar exprimă o opinie asupra întinderii remediului (potrivit poziției instanței administratorul societății comerciale nu poate fi destituit de instanță), iar această ipoteză aparține dezlegării pe fond, nu filtrului de admisibilitate.

Invocă că, art. 169 alin. (3) CPC conferă refuzului un efect drastic (împiedică o nouă adresare cu același obiect și temei). A recurge la această sancțiune extremă fără a dovedi lipsa jurisdicției civile încalcă principiul proporționalității şi sfidează dreptului de acces la instanță.

În asemenea situații, dacă existau deficiențe formale sau era necesară o precizare a cadrului remediilor, instrumentele corecte erau: regularizarea cererii, restituirea pentru lipsuri strict formale (art. 170-171 CPC) sau, după primire, respingerea punctuală pe fond a capetelor neîntemeiate.

Menționează că Legea nr. 135/2007 privind societățile cu răspundere limitată plasează în sarcina Adunării Generale a Asociaților (AGA) competențe esențiale (inclusiv eliberarea administratorului), dar dreptul asociatului la informare, control şi funcționarea organelor nu rămâne fără protecție jurisdicțională. Când Adunarea este inoperantă sau blocată, instanța de judecată intervine pentru a impune mecanismele de normalizare a funcționării societății. Aceasta este exact arhitectura juridică a acțiunii: nu o substituire arbitrară a Adunării Generale, ci o punere în mișcare a mecanismelor statutare ale societății sub control judiciar.

Aşadar, în opinia recurentului, soluția de refuz în primire este eronată, instituie o barieră disproporționată, cu efecte ireversibile, în detrimentul accesului la instanță și al bunei guvernanțe.

În conformitate cu art. 432-428 CPC RM solicită admiterea recursului şi casarea integrală a încheierii nr. 2-8702/25 (2-25055085-12-2-23042025-1) din 12 august 08.2025 prin care s-a dispus refuzarea în primirea cererii de chemare în judecată depusă de Ţurcan Serghei către SRL

„ZAHRA GROUP” și Biriuc Marina cu privire la eliberarea din funcție a administratorului societății, cu transmiterea cauzei în instanța de fond, pentru soluționarea problemei acceptării cererii de chemare în judecată spre examinare.

I.III. Termenul de declarare a recursului și procedura de judecare:

În conformitate cu art. 425 Cod de procedură civilă al RM, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Astfel, ținând cont de faptul că, încheierea instanței de fond a fost emisă la 12 august 2025, prin depunerea cererii de recurs la 20 august 2025, Colegiul constată că recursul a fost declarat în termenul prevăzut de art. 425 Cod de procedură civilă al RM.

În temeiul art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă al RM, este întemeiat a reține că, întru pregătirea examinării recursului, s-a expediat în adresa intimatului/intimaților și altor participanți copia cererii de recurs împreună cu înscrisurile anexate și s-a acordat termen p**entru prezentarea referinței la cererea de recurs,** explicând că neprezentarea în termen a referinței asupra cererii de recurs nu împiedică soluționarea cauzei în baza materialelor din dosar.

În același timp, participanții la proces au fost informați **despre stabilirea termenului judecare a recursului și despre faptul că se va examina fără participarea părților**, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității.

II. **Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curții de Apel Centru, examinând legalitatea și temeinica încheierii judecătorești contestate cu recurs,** prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și în baza materialelor din dosar, ajunge la concluzia că recursul nu este neîntemeiat și urmează a fi respins, cu menținerea încheierii instanței de fond, având în vedere faptele constatate și concluziile reținute **infra.**

În drept, în conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă (în continuare „CPC al RM”), recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părților.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă al RM instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Analizând circumstanțele de fapt și drept invocate în fața primei instanțe și motivele invocate de recurent, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ constată după cum urmează infra:

În data de 4 august 2025, Țurcan Serghei asociat al SRL „ZAHRA GROUP”, a sesizat Judecătoria Chișinău, sediul Centru cu cerere de chemare în judecată către SRL „ZAHRA GROUP” și Biriuc Marina cu privire la eliberarea din funcție a administratorului societății.

În temeiul încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 12 august 2025, prima instanță, aplicând prevederile art. 169 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă al RM, a refuzat în primirea cererii de chemare în judecată depusă de Țurcan Serghei către SRL „ZAHRA GROUP” și Biriuc Marina cu privire la eliberarea din funcție a administratorului societății, remițând reclamantului încheiere și cererea, cu actele anexate la ea, și se explicând reclamantului că, refuzul judecătorului de a primi cererea de chemare în judecată exclude posibilitatea adresării repetate în judecată a aceluiași reclamant, cu aceiași acțiune împotriva aceluiași pârât, cu același obiect și aceleași temeiuri.

În conformitate cu art.169 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, judecătorul refuză să primească cererea de chemare în judecată dacă, cererea nu urmează a fi judecată în instanța judecătorească în procedură civilă.

Astfel, analizând încheierea supusă recursului, materialele cauzei, motivele invocate de recurent, Colegiul constată că instanța de fond corect a reținut starea de fapt și corect a aplicat cadrul legal circumstanțelor de fapt constatate.

În fapt, Colegiul civil constată că, obiectul juridic al cererii de chemare în judecată depuse de Țurcan Serghei asociat al SRL „ZAHRA GROUP” către SRL „ZAHRA GROUP” și Biriuc Marina îl constituie următoarele pretenții:

1. Eliberarea Marinei Biriuc din funcţia de administrator al SRL „ZAHRA GROUP" IDNO: 1015600016761;

2. Desemnarea lui Ţurcan Serghei în calitate de administrator al SRL „ZAHRA GROUP” pînă la alegerea unui nou administrator;

3) Obligarea administratorului nou desemnat al SRL „ZAHRA GROUP” IDNO: 1015600016761, Turcan Serghei, să convoace adunarea generală extraordinară a asociaților în termen de 15 zile de la rămânerea definitivă şi irevocabilă a hotărârii, având pe ordinea de zi alegerea unui nou administrator statutar al SRL Zahra Group; precum și privind 4) Compensarea cheltuielilor de judecată.

În drept, Țurcan Serghei pretinde că are dreptul de a se adresa cu acțiune civilă în procedură judiciară civilă în conformitate cu prevederile art. art. 39, 43, 44, 48-50, 72 din Legea Nr. 135 din 14-06-2007 privind societățile cu răspundere limitată art. 168 Cod de procedură civilă al RM.

Prin urmare, reieșind din natura pretențiilor înaintate, Colegiul reține că, în conformitate cu art. 48 alin. (1) din Legea privind societățile cu răspundere limitată nr. 135- XVI din 14.06.2007 (în vigoare 17.11.2007), **organul suprem al societății este adunarea generală a asociaților.**

În conformitate cu prevederile art. 49 din Legea privind societățile cu răspundere limitată nr. 135- XVI din 14.06.2007 (în vigoare 17.11.2007), **de competența exclusivă a adunării generale a asociaților, ț**in: a) modificarea şi completarea statutului, inclusiv adoptarea lui într-o nouă redacție; b) modificarea cuantumului capitalului social; c) desemnarea membrilor consiliului societății, ai comitetului de audit al entității de interes public şi a cenzorului, eliberarea înainte de termen a acestora; d) urmărirea pe cale judiciară a membrilor consiliului societății şi a cenzorului pentru prejudiciile cauzate societății; e) aprobarea Regulamentului consiliului societății; f) aprobarea rapoartelor consiliului şi cenzorului, examinarea raportului auditorului; g) examinarea situațiilor financiare anuale; h) adoptarea hotărârii privind repartizarea profitului net, inclusiv privind plata dividendelor, sau privind acoperirea pierderilor; i) adoptarea hotărârii cu privire la reorganizarea societății şi aprobarea proiectului contractului de fuziune sau a proiectului dezmembrării; j) adoptarea hotărîrii de lichidare a societății, numirea lichidatorului şi aprobarea bilanțului de lichidare; k) aprobarea mărimii şi modului de formare a fondurilor societății; l) aprobarea mărimii şi a modului de achitare a indemnizației lunare pentru membrii consiliului societății, ai comitetului de audit al entității de interes public şi pentru cenzor; m) aprobarea încheierii contractelor prin care societatea transmite proprietatea sau cedează, cu titlu gratuit, drepturi unor terți, inclusiv asociaților; n) înființarea sucursalelor societății; o) aprobarea fondării altor persoane juridice; p) aprobarea participării în calitate de cofondator al altor persoane juridice; q) adoptarea hotărârii cu privire la emisiunea obligațiunilor; r) aprobarea Codului de guvernanță corporativă, precum şi modificarea sau completarea acestuia. Codul-model de guvernanță corporativă al societății cu răspundere limitată cu capital integral sau majoritar public se aprobă de către Guvern.

Conform art.200 alin. (1)-(3) Cod civil, administratorul poate fi eliberat din funcție prin hotărâre a organului competent al persoanei juridice conform temeiului prevăzut de lege sau contract, precum şi fără invocarea unui motiv, fără termen de preaviz. În cazul în care între administrator şi persoana juridică există un raport juridic de muncă, eliberarea din funcție conform alin. (1) atrage încetarea contractului individual de muncă din aceiași dată. Dispozițiile legislației muncii nu pot fi invocate pentru a contesta hotărârea de eliberare din funcție a administratorului. În cazul în care eliberarea din funcție a administratorului, pentru care s-a invocat un temei prevăzut de lege sau contract, nu se încadrează în acel temei, administratorul poate cere instanței să constate că a fost eliberat din funcție fără invocarea unui motiv, dar nu poate contesta, din acest motiv, hotărârea de eliberare din funcție a administratorului.

Astfel, analizând conținutul normativ al prevederilor citate supra, rezultă clar și explicit că, în cadrul activității economice curente desfășurate de societățile (cu excepția cazurile de lichidare a persoanelor juridice reglementate distinct de prevederile Codului civil al RM și de insolvabilitate a persoanelor juridice reglementate distinct prin Legea insolvabilității Nr. 149 din 29-06-2012), eliberarea administratorului din funcție, desemnarea unei alte persoane în calitate de administrator și obligarea administratorului desemnat să convoace adunarea generală extraordinară a asociaților în termen de 15 zile de la rămânerea definitivă şi irevocabilă a hotărârii, având pe ordinea de zi alegerea unui nou administrator statutar, este de competența organului competent al persoanei juridice, adunarea generală a asociaților, iar cererea reclamantului în acest sens nu urmează a fi judecată în instanța judecătorească în procedură civilă.

În ceea ce privește argumentele recurentului întemeiate pe drepturile sale în calitate de asociat, prevăzute de art. 43 din Legea Nr. 135 din 14-06-2007 privind societăţile cu răspundere limitată, de a participa la conducerea societăţii în conformitate cu prevederile legii şi ale statutului, de a vota la adunările generale ale asociaţilor, de a fi informat despre activitatea societăţii, de a exercita controlul asupra modului de gestionare a societăţii, de a înstrăina şi a dobîndi, în condiţiile legii, partea socială, de a cere dizolvarea societăţii, de a participa la repartizarea profitului net și de a primi dividendele aprobate de adunarea generală a asociaților, de a obţine, în caz de lichidare a societăţii, valoarea unei părţi a patrimoniului acesteia rămas după achitarea cu creditorii şi cu salariaţii săi, proporţională părţii sale sociale, dacă statutul nu prevede altă proporție, de a cere excluderea asociatului și altele prevăzute de Lege și statut, acestea **pot și urmează a fi exercitate în fața Adunării Generale a Asociaților.**

Or, în conformitate cu art. 49 alin. (2) din Legea Nr. 135 din 14-06-2007 privind societăţile cu răspundere limitată, dacă statutul nu prevede altfel, de competenţa adunării generale a asociaţilor ţin: **a) desemnarea şi eliberarea înainte de termen a administratorului; b) aprobarea raportului anual al administratorului;** c) urmărirea pe cale judiciară a administratorului pentru prejudiciile cauzate societăţii; d) aprobarea mărimii şi modului de achitare a remuneraţiei administratorului; e) aprobarea planului de afaceri al societăţii; f) aprobarea regulamentelor interne ale societăţii; f1) aprobarea încheierii actelor juridice și altor operațiuni dintre administrator sau o persoană afiliată administratorului, pe de o parte, și societate, pe de altă parte, cu excepția celor ce nu depășesc 1% din valoarea activelor societății conform ultimelor situații financiare; f2) aprobarea rezultatelor emisiunii de obligațiuni; g) adoptarea altor hotărîri atribuite de lege sau de statut în competenţa adunării generale a asociaţilor.

La fel, este întemeiat a reține că, în temeiul art. 51 alin. (1) - (6) din Legea nr. 135, asociaţii se convoacă în adunări generale extraordinare în cazurile stabilite în statut ori atunci

cînd o cer interesele societăţii sau ale asociaţilor. Adunarea generală extraordinară se convoacă de către consiliul societăţii sau de către administrator din proprie iniţiativă, precum şi la cererea scrisă a unuia ori mai multor asociaţi, care deţin cel puţin 10% din voturi, ori a cenzorului.

(3) În cazul în care convocarea adunării generale extraordinare este cerută de către asociaţi sau de către cenzorul societăţii, administratorul este obligat, în decurs de 5 zile de la data depunerii cererii, să decidă convocarea adunării sau respingerea cererii. Cererea de convocare a adunării generale extraordinare poate fi respinsă dacă: a) a fost depusă de o persoană fără drept de solicitare a convocării adunării generale; sau b) nici o chestiune inclusă în ordinea de zi, propusă de solicitanţii convocării, nu ţine de competenţa adunării generale a asociaţilor. (4) Adunarea generală extraordinară a asociaţilor se ţine în termen de cel mult 30 de zile de la data depunerii cererii.

(5) **Dacă administratorul nu convoacă adunarea generală extraordinară a asociaţilor în termenul stabilit la alin.(4) sau respinge neîntemeiat cererea de convocare, adunarea poate fi convocată de către solicitanţii acesteia.**

(6) *Asociaţii care au convocat adunarea generală extraordinară a asociaţilor suportă cheltuielile legate de pregătirea, convocarea şi desfăşurarea acesteia. Societatea acoperă toate cheltuielile suportate de solicitanţi în cazul în care, în cadrul adunării, convocarea acesteia de către asociați este considerată întemeiată.*

Astfel, se constată caracterul eronat al argumentelor recurentului, care invocă imposibilitatea exercitării drepturilor și intereselor sale legitime în altă ordinea prevăzută de Lege decât prin acțiune civilă depusă în procedură judiciară civilă.

La fel, este întemeiat a reține că, derogări de la normele speciale reținute supra, se admit doar în cazul în care rezultă expres din prevederile normative în vigoare, cum este, spre exemplu, situația juridică reglementată de art. 177 alin. (7) Cod civil al RM, **care prevede că, persoana juridică trebuie să aibă cel puțin un administrator, și, doar în cazul în care administratorul nu este desemnat, membrii sau creditorii persoanei juridice pot cere instanței de judecată desemnarea acestuia.** Astfel, *în exemplul de mai sus, administratorul desemnat de instanța de judecată este revocat de aceasta în cazul în care organul competent al persoanei juridice decide desemnarea organului executiv. Pînă la desemnarea administratorului, persoana juridică este reprezentată de către oricare dintre membrii săi în scopul recepționării actelor juridice sau altor notificări. Membrul va transmite de îndată administratorului desemnat toate actele juridice și alte notificări primite.*

Prin urmare, reieșind din circumstanțele de fapt constatate și normele de drept aplicabile, Colegiul civil conchide asupra legalității și temeiniciei încheierii primei instanțe, prin care a fost refuzat în primire a cererii de chemare în judecată declarată de Țurcan Serghei către SRL„ZAHRA GROUP” și Biriuc Marina cu privire la eliberarea din funcție a administratorului societății, în conformitate cu art. 169 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă al RM.

În rest, instanța de recurs constată caracterul formal și neîntemeiat al cererii de recurs, argumentele recurentului fiind invocate fără a da apreciere obiectivă faptelor și normelor de drept puse la baza concluziilor primei instanțe, din care considerente urmează a fi respinse, cu menținerea încheierii judecătorești.

În concluzie, în baza circumstanțelor de fapt constatate și normelor de drept aplicabile, deoarece circumstanțele importante pentru examinarea cererii au fost constatate şi elucidate pe deplin de prima instanță, concluziile primei instanțe nefiind în contradicție cu circumstanțele de fapt constatate, la emiterea încheierii judecătorești prima instanță a aplicat corect normele de drept material și procedural, iar recursul declarat este neîntemeiat, Colegiul civil, comercial și de

contencios administrativ al Curții de Apel Centru ajunge la concluzia să respingă recursul declarat de Țurcan Serghei și să mențină încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 12 august 2025.

III. În conformitate cu prevederile art. 427 lit. a), art. art. 423 – 426, art. 428 Cod de procedură civilă al RM, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru, –

D e c i d e :

Se respinge recursul declarat de către Țurcan Serghei împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 12 august 2025.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 12 august 2025, prin care s-a refuzat în primirea cererii de chemare în judecată depusă de Țurcan Serghei către SRL„ZAHRA GROUP” și Biriuc Marina cu privire la eliberarea din funcție a administratorului societății și alte pretenții conexe.

Decizia instanței de recurs este irevocabilă din momentul emiterii. Decizia se plasează pe pagina web a instanței judecătorești www.cac.instante.justice.md.

Președintele completului, judecătorul – Ana Panov

Judecătorii Svetlana Vîșcu

Elena Bolocan